

Sebastian Finska

Redd Hot Swingin'

Analyysi Redd Volkaertin soolonsoitosta western swing -kontekstissa

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Musiikkipedagogi (AMK)

Musiikin tutkinto-ohjelma

Opinnäytetyö

21.11. 2025

Tiivistelmä

Tekijä:	Sebastian Finska
Otsikko:	Redd Hot Swingin': Analyysi Redd Volkaertin soolonsoitosta western swing -kontekstissa
Sivumäärä:	32 sivua
Aika:	21.11.2025
Tutkinto:	Musiikkipedagogi (AMK)
Tutkinto-ohjelma:	Musiikki
Suuntautumisvaihtoehto:	Soiton- ja laulunopetus
Ohjaajat:	Jarmo Hynninen, MuM Annu Tuovila, MuT

Opinnäytetyössäni analysoin Redd Volkaertin soolonsoittoa, soundia sekä vaikutteita western swing -kontekstissa. Tarkasteluni rajautuu Telewacker-albumin western swing -kappaleen ”She Loves Anything That Swings” -kitarasooloihin. Valitsin kappaleen kitarasoolot tarkastelun kohteeksi niiden persoonallisuuden, tyylille ominaisten piirteiden sekä mielestäni mielenkiintoisten harmonisten laajennusten takia. Työni tavoitteena on toimia johdantona western swingistä kiinnostuneille kitaristeille, jotka haluavat laajentaa omaa solistista osaamistaan tutustumalla Redd Volkaertin tyyliin western swing -soolonsoittoon.

Opinnäytetyö on syntynyt Telewacker-albumin kappaleiden, erityisesti edellä mainitsemani ”She Loves Anything That Swings” -kappaleeseen tekemieni nuotinnosten sekä äänittämieni audioiden aineiston perusteella.

Ennakkokäsitykseni Redd Volkaertin soolonsoitosta oli, että harmoniset laajennukset esiintyvät pääasiassa sointukierron dominanttisointujen päällä ja muilla sointutyypeillä soolonsoitto pohjautuu duuripentatoniseen asteikkoon. Kitarasooloja tarkastellessani käsitykset osoittautuivat osittain oikeiksi, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Toisintaessani Volkaertin kitarasoundia äänittämiäni audioita varten huomasin soundin olevan erittäin puhdas western swing -perinnettä mukailevaan tapaan. Volkaertin vaikutteista paljastui countrykitarismien pioneereja, joita osasin odottaa, mutta yllätyksekseni osa Volkaertin käyttämistä soittotekniikoista juontaa juurensa bluegrass -perinteeseen.

Työni antaa lukijalle kuvan Redd Volkaertin soolonsoitosta sekä soundista western swing -kontekstissa. Työni käsittelee myös countrymusiikin yleisimpiä kitaransoitotekniikoita ja soveltuu siksi myös opetuskäyttöön. Analyysi antaa mielestäni hyvän lähtökohdan western swing -musiikista kiinnostuneille kitaristeille, jotka haluavat laajentaa omaa solistista osaamistaan.

Olen hyödyntänyt tekoälyä tiedonhaun apuvälineenä, jonka avulla löysin uusia lähteitä opinnäytetyöhöni verkkosivuilta, joita en olisi muuten löytänyt.

Avainsanat: western swing, countrymusiikki, kitara, Redd Volkaert

---

Tämän opinnäytetyön alkuperä on tarkastettu Turnitin Originality Check -ohjelmalla.

Abstract

Author: Sebastian Finska
Title: Redd Hot Swingin': Analysis of Redd Volkaert's Soloing in the Context of Western Swing
Number of Pages: 32 pages
Date: 21 November 2025

Degree: Bachelor of Culture and Arts
Degree Programme: Music
Specialisation Option: Music Pedagogy
Supervisor: Annu Tuovila, DMus
Examiner: Jarmo Hynninen, MMus

In my thesis, I analyze Redd Volkaert's soloing, sound and influences in the context of western swing. The study centers on the guitar solos in the western swing piece "She Loves Anything That Swings" from the *Telewacker* album. I chose to investigate these guitar solos because of their originality, stylistic characteristics and harmonic extensions that I find interesting. My thesis serves as an introduction to western swing for guitarists who wish to expand their soloing skills by exploring Redd Volkaert's style of western swing soloing.

This thesis is based on material from my audio recordings and transcriptions of songs from the *Telewacker* album, particularly the aforementioned track "She Loves Anything That Swings".

My preconception of Redd Volkaert's soloing was that harmonic extensions primarily occur on the dominant chords of the chord progression, whereas on other chord types, his soloing is largely based on the major pentatonic scale. Upon analyzing his guitar solos, these assumptions proved to be partly correct, with a few exceptions. While attempting to recreate Volkaert's guitar tone for my recorded audio examples, I noticed that the sound was exceptionally clean, in a manner of the western swing tradition. As for Volkaert's influences, they included pioneers of country guitar playing, as I expected, but to my surprise, some of the playing techniques he uses can be tracked back to the bluegrass tradition.

My thesis provides an overview of Redd Volkaert's soloing style and tone within the context of western swing. It also contains the most common guitar techniques used in country music, and therefore can be used for educational purposes. In my opinion, the analysis offers a solid foundation for guitarists interested in western swing who wish to expand their soloing skills.

I have used AI in gathering information, which helped me find new sources for my thesis on websites I would not have discovered otherwise.

Keywords: western swing, country music, guitar, Redd Volkaert

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Redd Volkaert	1
2.1	Telewacker	4
2.2	Western swing lyhyesti	5
3	Soundi	5
3.1	Vaikutteet	6
3.2	Soittokalusto	6
3.3	Soittotyyli	7
4	Soittotekniikka	8
4.1	Plektrakäden merkinnät harjoituksissa	8
4.2	Hybrid picking eli hybridipikkaus	9
4.3	Chicken pickin' eli chicken-pikkaus	11
4.4	Banjo rolls eli banjorullaukset	12
4.5	Double stops eli kaksoisotteet	14
4.6	Pedal steel -venytykset	16
5	She Loves Anything That Swings	17
5.1	Soolon rakenne ja sointukierto	17
5.2	Sooloanalyysien rakenne	19
5.3	Solo from Telewacker	19
5.4	Vuorottelu	23
6	Redd Volkaertin tyyllillä	25
6.1	In a Style Of Redd Volkaert	26
6.2	Tiivistelmä Redd Volkaertin soittotyylistä	31
7	Pohdinta	32
	Lähteet	33

1 Johdanto

Mielestäni Redd Volkaert erottuu muista tämän hetken countrykitaristeista persoonallisella soittotyyllillään ja valikoitui siksi tämän opinnäytetyön tarkastelun kohteeksi. Tämän opinnäytetyön tavoitteena on käsitellä Volkaertin soittotyyliä western swing -kontekstissa sekä tutkia Volkaertin luontevaa fraasien käyttöä ja niiden alkuperää.

Tässä opinnäytetyössä perehdyn artikkeleiden, videoiden, audioiden sekä haastattelujen avulla Redd Volkaertin tyyliin western swing -soolonsoittoon sekä tutkin minkälaiset fraasit, vaikutteet ja soundit kuvaavat Volkaertin soittotyyliä mielestäni parhaiten. Työni rakentuu vuonna 1998 julkaistun Telewacker-albumin western swing -kappaleen ”She Loves Anything That Swings” kitarasoolojen ympärille. Analysoin työssäni kappaleen kitarasoolojen fraaseja äänittämieni audioiden sekä tekemieni nuotinnosten avulla. Tallennan audiot tekstistä erillisinä tiedostoina Theseukseen lukijaa varten.

Opinnäytetyöni sisältö etenee Redd Volkaertin biografiasta lyhyeen albumiesittelyyn, jota seuraa tiivis western swing -tyylin esittely. Pääluvussa 3 käsittelen Volkaertin soundia, vaikutteita sekä soittokalustoa. Pääluvussa 4 esittelen tärkeimmät soittotekniikat samanlaisen soundin saavuttamiseksi. Pääluvussa 5 käsittelen kappaleen ”She Loves Anything That Swings” -kitarasoolojen sointukierron ja sooloanalyysin, jota seuraa pääluku 6 Redd Volkaertin tyyllillä. Pääluvussa 6 esittelen säveltämäni western swing -soolon, jossa sovellan edellisen pääluvun materiaaleja sekä muita Volkaertin kitarasooloista poimimiani fraaseja ja ideoita.

2 Redd Volkaert

Redd Volkaert (s. 1958) on kanadalainen Grammy -palkittu kitaristilaulaja, jota pidetään yhtenä nykyajan parhaimmista Telecaster-kitaristeista, erityisesti western swing ja honky-tonk-tyyliin erikoisosaajana (IMDb, 2025.; Roberts, C.

2024). Zac Childsin vuonna 2020 tekemän haastattelun mukaan Volkaert aloitti kitaransoiton isänsä painostuksesta 10-vuotiaana. Alun vastoinkäymisistä huolimatta yksi naapurin lapsista, Wilf Warkentin, houkutteli nuoren Volkaertin rock-musiikin pariin. Pian nuori Volkaert alkoi soittaa yhdessä naapurin lasten sekä veljensä kanssa rock-kappaleita ihailien Ritchie Blackmorea ja muita ajan rock-muusikoita. Levypinon pohjalla kuitenkin odotti kattava määrä country-levytyksiä (TruetoneLounge, 2020, 0-5min.; Volkaert, ei pvm.).

Redd Volkaert kertoo Zac Childsin vuonna 2020 tekemässä haastattelussa vanhempiensa laajasta levykokoelmasta, joka sisälsi useita country-levytyksiä artisteilta, kuten: Jimmy Bryant, Waylon Jennings, Ray Price, Merle Haggard ja Buck Owens. Blues- ja rockmusiikista kiinnostunut Volkaert piti kyseistä musiikkia pitkään ”isän musiikkina”. Tilanne kuitenkin muuttui, kun 13-vuotiaalle Volkaertille tarjoutui mahdollisuus soittaa isänsä ystävien country-yhtyeessä. Yhtye maksoi keikoista palkkaa, joka herätti Volkaertin kiinnostuksen country- ja western swing -musiikkiin. Opetellessaan vanhempiensa levykokoelman kappaleita Volkaert innostui ja alkoi perehtyä syvemmin country- ja western swing -musiikkiin (TruetoneLounge, 2020, 4-8:30min).

Zac Childsin haastattelun sekä Redd Volkaertin biografian mukaan Volkaertin soittoura jatkui Kanadassa useiden yhtyeiden parissa, kunnes hän päätti muuttaa Yhdysvaltoihin. Kalifornian kautta Nashvilleen muutettuaan marraskuussa 1990 Volkaert pääsi pian monen kuuluisaksi nousseen countrykitaristin tavoin Nashvillessa vaikuttavan Don Kelley Band -yhtyeen jäseneksi, joka toimii nykyään Don Kelleyn eläköityä nimellä Kelley’s Heroes. Don Kelley Band toimi ponnahduslautana useille kitaristeille, kuten Brent Masonille, Johnny Hilandille ja Guthrie Trappille (Volkaert, ei pvm.; TruetoneLounge, 2020.; Discogs, 2025b). Yli viisikymmentä vuotta kestäneen uransa aikana Volkaert on työskennellyt useiden huippuluokan country-artistien ja -yhtyeiden parissa, kuten Ray Price, Buck Owens, Albert Lee, Dolly Parton, George Jones ja Brad Paisley, jonka kappale ”Cluster Pluck” voitti parhaan country-instrumentaalien Grammy ehdokkuuden vuonna 2009 (Volkaert, ei pvm.; Roberts, 2024). ”Cluster Pluck” -kappaleesta palkittuja kitaristeja olivat Brad Paisleyn lisäksi Redd Volkaert, James

Burton, Vince Gill, Albert Lee, Brent Mason, John Jorgenson ja Steve Wariner (Betts, 2009). Kuitenkin Grammy-palkinnosta ja lukuisista yhtyeistä huolimatta Volkaert tunnetaan parhaiten Roy Nicholsin seuraajana Merle Haggardin taustabändistä ”The Strangers”, jonka Haggard nimesi 1960-luvulla yhtyeen ensimmäisen hittisinglen ”(My Friends Are Gonna Be) Strangers” -kappaleen mukaan (Labella, ei pvm.; The Strangers, 2025). Vuotta myöhemmin liittyttyään ”The Strangers” -yhtyeeseen, Volkaert julkaisi ensimmäisen sooloalbuminsa ”Telewacker” vuonna 1998 (Discogs, 2025a).

Redd Volkaertin biografiassa kerrotaan hänen muuttaneen vuonna 2000 Austinin kaupunkiin, Texasiin, josta käsin Volkaert teki edelleen keikkoja The Strangers -yhtyeessä vuoteen 2002 saakka. Vuoden 2002 jälkeen Volkaert on keskittynyt pääasiassa omaan yhtyeeseensä tehden edelleen ajoittain nauhoitussessioita Nashvilllessa sekä kitaraklinikoita ja keikkoja ympäri Yhdysvaltoja. Aikansa kaupunkielämää vietettyään Volkaert muutti vuonna 2020 Virginiaan Appalakkien vuoristoon eläkepäivien viettoon, jossa haaveet eläköitymisestä jäivät kuitenkin pian taka-alalle. Nykyään Volkaertin trio esiintyy viikoittain Floyd Country Storessa ja toukokuusta 2021 lähtien Volkaert on toiminut The Western Flyers -yhtyeen vakituisena vierailevana muusikkona, tehden useita kiertueita vuodessa. Lisäksi Volkaert keikkailee ulkomailla palkkamuusikkona sekä esiintyy oman yhtyeensä kanssa edelleen festivaaleilla, klinikoilla ja keikoilla ympäri Yhdysvaltoja (Volkaert, ei pvm.).

Kuva 1. Redd Volkaert esiintymässä Floyd Country Storessa. (Floyd Country Store, 2020b).

2.1 Telewacker

Country Standard Timen Stuart Munro kuvailee Telewacker-albumia monipuoliseksi kokonaisuudeksi, jossa yhdistyvät sekä laulettu, että instrumentaaliset kappaleet. Tyyllillisesti albumi varioi suorasta countrysta, Ray Price -tyyliseen shuffleen sekä western swingiin. Munron mukaan Volkaertin laulu on tynnyrimäistä, mutta albumin keskiössä on ennen kaikkea hänen kitaransoittonsa, jota kriitikko ylistää loistavaksi. Erityisesti kappale ”The Buck Stops Here” on ilmeinen kunnianosoitus Don Richille ja kappale ”Redd, White and Blue” huokuu Merle Haggardin sielukkuutta. Volkaertin soitto on täynnä twangia ja venytyksiä, joihin pedal steel -kitaristi Jim Murphy vastaa jazzmaisilla swing-riffeillään. Heidän saumaton vuoropuhelunsa tuo mieleen Speedy Westin ja Jimmy Bryantin yhteistyön. Ainoa harha-askele on kappale ”It’s a Minor Thing”, joka jää geneeriseksi bluesharjoitukseksi (Munro, ei pvm.).

2.2 Western swing lyhyesti

Ginny Mac kertoo luennollaan western swingin syntyneen Texasissa 1930-luvun alussa Yhdysvaltojen suuren laman aikaan. Tämä tanssittavaksi sävelletty countrymusiikin alatyylilaji yhdistää countrymusiikin, jazzin, bluesin ja swingin elementtejä. Western swingin suosio oli huipussaan 1940-luvulla, jolloin perinteisissä yhtyeissä oli viuluja, steel-kitara, kitara, kontrabasso, piano sekä laulusolisti. Tyylilajia määrittäviä piirteitä ovat monipuolisen soitinvalikoiman lisäksi perinteistä countrymusiikkia kolmimuunteisempi rytmikka sekä pitkät improvioidut soolot (Mac, 2022).

Ginny Macin luennolla esiin nostettuja western swing -muusikoita olivat muun muassa western swingin kuninkaaksi kutsutun Bob Willsin yhtye Bob Wills & His Texas Playboys. Yhtye äänitti vuonna 1942 kappaleen ”Home In San Antonio”, joka lukeutuu nykyisin tunnetuimpien western swing -kappaleiden joukkoon ja löytyy myös Redd Volkaertin versioimana Telewacker-albumilta. Toinen suuri alkuperäiseen western swing -soundiin vaikuttanut henkilö oli Oklahomasta kotoisin oleva viulisti ja yhtyeen johtaja Donnell Clyde ”Spade” Cooley, joka muovasi länsirannikon western swing -soundia vaikuttaessaan Bakersfieldissä, Kaliforniassa 1930–1950-luvuilla (Mac, 2022.; SecondHandSongs, ei pvm.).

3 Soundi

Ajattelen, että soundi on soittajan tapa kuulla ja tulkita musiikkia, jota meistä jokainen kuulee ja tulkitsee eri tavalla. Soundiin vaikuttavat musiikilliset lähtökohdat, mitä esikuvia soitolla mallinnetaan, miten esimerkiksi kitaraa soitetaan ja mitä kalustoa soitettaessa käytetään. Mielestäni soundi tekee soitosta persoonallista. Tässä pääluvussa pyrin tiivistämään Redd Volkaertin persoonalliseen soundiin vaikuttaneita tekijöitä, kuten soitannolliset vaikutteet, soittokalusto ja soittotyyli.

3.1 Vaikutteet

Vuoden 2008 Vintage Guitar -lehden haastattelussa Redd Volkaert kertoo haastattelija Rick Allenille pitävänsä Don Richiä, Roy Nicholsia ja Jimmy Bryantia Telecaster-soittajien kärkikolmikkona (Allen, 2008). Volkaert mainitsee myös muutamia esikuviaan PBS:n ”The Life of a Musician” -ohjelman toisen kauden kahdeksannessa jaksossa ”Jos pidät Chet Atkinsista, Jerry Reedistä, James Burtonista ja Roy Nicholsista, alat kuunnella niitä paljon ja yrität soittaa samalla tavalla” (PBS, 2024, 11:40min).

Jerry Renshaw kirjoittaman Redd Light Special artikkelin mukaan Redd Volkaertin komppaamisesta on huomattavissa vaikutteita Bob Wills & His Texas Playboys -yhtyeen kitaristin Eldon Shamblinin komppaustyylistä, joka paljastuu myös yhdeksi Volkaertin esikuvista Telewacker-albumin kansitekstistä (Renshaw, 2000).

3.2 Soittokalusto

Redd Volkaert tunnetaan parhaiten Telecaster-kitaristina ja hän mainitsee Timo Koskisen tekemässä Riffi-lehden haastattelussa seuraavasti ”Käytän Fender kitaroita ja vahvistimia, vaikkei minulla olekaan mitään sopimusta firman kanssa.” (Koskinen, 2006, s.28). Telecaster -kitaroissaan Volkaert suosii instrumentteja, joissa on paksu kaula, kevyt saarnesta tehty runko, messinkiset tallapalat sekä vintage -tehoiset mikit, joissa kaulamikissä on nikkelihopeakuori selkeämpää soundia varten (Childs, 2022). Redd Volkaert esittelee Let’s Hear It! -kanavan jaksossa 53 kaksi espanjalaisen Nacho Banoksen rakentamaa Nacho-Casteria, jotka pohjautuvat vahvasti alkuperäisiin 50-luvun Fender Telecaster -malleihin (Let’s Hear It!, 2021). Vintage Guitar -lehden artikkelissa Volkaert kertoo pitävänsä Fender Twin Reverb -vahvistimen soundia ideaalina hänelle ja käyttävänsä paksuja plektroja sekä La Bella -merkkistä .011–.052-kielisettä (Allen, 2008). Fender vahvistimissaan Volkaert suosii JBL D120 sekä K120 -kaiuttimia (Childs, 2022). Uudemmassa Zac Childsin videossa Childs kertoo Volkaertin

siirtyneen hiljattain Earnie Ball .011-kielisetteihiin sekä BlueChip-plektroihiin (Childs, 2022).

Kitarapedaalien osalta Redd Volkaert on käyttänyt Zac Childsin mukaan BOSS-kitarapedaaleja ja pitää pedaalilautansa verrattain simppeleinä. Ask Zac -videolla Childs mainitsee seuraavat pedaalit: BOSS CS2, BOSS DM3 sekä BOSS BD2 (Childs, 2022).

Myöhemmin urallaan Redd Volkaertille on tehty myös oma kitaramalli Asher Guitars -yrityksen toimesta, Reddverb reverb kaikupedaali Durhan electronics -yrityksen toimesta sekä oma vahvistinmalli Grammatico Amps -yrityksen toimesta (Asher Guitars, 2025.; Durhan Electronics, ei pvm.; Grammatico Amps, ei pvm.). 2008 vuoden Vintage Guitar -lehden artikkelin mukaan Volkaert käytti vuonna 2008 julkaistun Reddhead-albumin äänityksissä useita eri vahvistimia, joista osa puhdas soundisista kitaraosuuksista on äänitetty pedal steel kitaristien suosiossa olevalla 70-luvun Peavey LTD 400 -vahvistimella ja osa rosoisempaa soundia vaativista kohdista DR Z MAZ 38 -vahvistimella. Volkaert myös mainitsee käyttäneensä Reddhead-albumilla Durham Sex Drive kitarapedaalia boosterina (Allen, 2008).

3.3 Soittotyyli

Soundiin vaikuttavat soitannollisten vaikutteiden ja soittokaluston lisäksi myös soittotyyli eli se, miten soitinta – tässä tapauksessa kitaraa – soitetaan. Soittotyyliä muovaavat mielestäni muun muassa fraseeraus, musiikillinen ilmaisu sekä soittotekniikka, joista seuraavassa pääluvussa keskityn näistä konkreettimpaan eli Redd Volkaertin käyttämiin soittotekniikoihin. Kehottaisin lukijaa kuitenkin kiinnittämään huomiota fraseerauksellisiin asioihin syventyessään country- ja western swing -musiikkiin.

4 Soittotekniikka

Redd Volkaertin soitosta on kuultavissa perinteisiä country- ja western swing -musiikissa käytettyjä soittotekniikoita, joissa dynaaminen kontrolli, hiottu sormitekniikka, mekaanisen tarkat bendit eli venytykset ja hybridipikkaus ovat keskeisessä osassa hänen tunnistettavaa soundiaan. Volkaertin kitarasooloissa yhdistyy usein virtuoosimaisuus sekä huumori, kun soolo ottaa yllättävän käänteen esimerkiksi äkillisen rekisterinvaihdoksen tai tunnistettavan jinglen seurauksena. Seuraavat alaluvut käsittelevät tiivistetysti keskeisimpiä Volkaertin käyttämiä soittotekniikoita fraasiesimerkein ja harjoituksin.

4.1 Plektrakäden merkinnät harjoituksissa

Seuraavien alalukujen soittoteknisissä harjoituksissa olen nuotintanut Redd Volkaertin fraasit ja harjoitukset nuotein g-avaimelle sekä tabulatuurein g-avaimen alapuolelle. Plektrakäden soittotekniikoita koskevissa harjoituksissa olen merkinnyt plektran suunnat sekä oikean käden sormiyhdistelmät g-avaimen ja tabulatuurien väliin seuraavasti: merkinnät ^ ja v -osoittavat plektralla alas- ja ylöspäin soitettuja ääniä. Plektrakäden sormilla poimituista äänistä käytetään klassisen perinteen mukaista PIMAC-merkintätapaa, jossa merkitä p (*pulgar*) tarkoittaa peukaloa, i (*indice*) etusormea, m (*medio*) keskisormea, a (*anular*) nime-töntä sormea ja c (*chico*) pikkusormea (Garsed, 2023, s.10). Tulevissa harjoituksissa käytämme perinteistä plektraotetta emmekä tarvitse edellä mainitsemiä peukalon (p), etusormen (i) emmekä pikkusormen (c) -merkintöjä. Alapuo- lella vielä kuvat selkeyttämään seuraavia harjoituksia.

Seuraava kuva on katkelma seuraavan alaluvun ensimmäisestä hybridipikkaus-harjoituksesta (ks. Kuva 2). Tahti alkaa alaspäin soitetulla plektran iskulla, jota seuraa keskisormella (m) poimittava ääni e-kieleltä. Keskisormella poimittua ääntä seuraavat plektralla alas- ja ylöspäin soitetut äänet.

Kuva 2. Esimerkki plektrakäden merkinnöistä 1.

Seuraava kuva on katkelma seuraavan alaluvun toisesta hybridipikkausharjoituksesta (ks. Kuva 3). Tahti alkaa nimettömällä (a) sormella poimitulla äänellä, jota seuraavat plektralla alas-, ylös- ja alaspäin soitetut äänet.

Kuva 3. Esimerkki plektrakäden merkinnöistä 2.

4.2 Hybrid picking eli hybridipikkaus

Hybridipikkaus on countrykitaristin perustyökalu. Redd Volkaertin soitto perustuu vahvaan hybridipikkaukseen, jossa käytetään plektraa sekä oikean käden

sormien yhdistelmää soittamiseen. Yleisin sormiyhdistelmä perinteisen plektraotteen tueksi on plektrakäden keskisormi sekä nimetön, mutta myös etusormi voi olla käytössä käytettäessä peukaloplektraa Chet Atkinsin ja Brent Masonin tapaan.

Hybridipikkaus mahdollistaa ei-vierekkäisiltä kieliltä poimittavien äänien soiton ilman suurta plektrakäden liikettä, mikä mahdollistaa sulavan avointen kielten käytön fraaseissa sekä tuo soittoon plektrasta erottuvan sävyn.

Seuraava kuva on hybridipikkausharjoitus 1, jossa hyödynnetään alaspäin liikkuvaa seksti-intervallia, jota on koristeltu muutamilla kromaattisilla sävelillä (ks. Kuva 4). Harjoituksessa poimitaan korkean e-kielen sävelet keskisormella (m) välttämällä suurta plektrakäden liikettä.

Kuva 4. Hybridipikkausharjoitus 1.

Seuraava kuva on hybridipikkausharjoitus 2, jossa hyödynnetään miksolyydistä moodia (ks. Kuva 5). Harjoituksessa poimitaan säveliä plektran lisäksi oikean käden keskisormella (m) sekä nimettömällä (a) välttämällä suurta plektrakäden liikettä.

Kuva 5. Hybridipikkausharjoitus 2.

Seuraava kuva on hybridipikkausharjoitus 3, jossa hyödynnetään sävellajin mu-
kaista joonista moodia sekä avoimia kieliä kahdella erilaisella pikkauskuviolla
(ks. Kuva 6). Harjoituksessa poimitaan avointen kielten äänet keskisormella
(m).

Kuva 6. Hybridipikkausharjoitus 3.

Seuraava kuva on hybridipikkausharjoitus 4, jossa hyödynnetään miksolyydistä
moodia sekä avoimia kieliä toistuvalla pikkauskuviolla (ks. Kuva 7). Harjoituk-
sessa poimitaan avointen kielten äänet keskisormella (m) sekä nimettömällä
(a).

Kuva 7. Hybridipikkausharjoitus 4.

4.3 Chicken pickin' eli chicken-pikkaus

Chicken-pikkaus menee usein sekaisin hybridipikkauksen kanssa. Chicken-pik-
kaus on perkussiivisempi versio hybridipikkauksesta, jossa kielet paukkuvat ja
napsuvat. Chicken-pikkauksen voi erottaa hybridipikkauksesta sen terävästä,
napsuvasta sävystä, joka syntyy plektrakäden sormien vetäessä kieltä kovem-
paa kuin hybridipikkauksessa, jolloin kitaran kieli paukahtaa. Greg Kochin mu-
kaan oleellinen osa chicken-pikkausta on napsuvien kielten lisäksi myös äänien
demppaaminen eli sammuttaminen, joka tapahtuu plektrakäden etusormella,

jolloin vuoron perään soittamalla soiva ja sammutettu ääni saadaan kanamainen ”pa-ka, pa-ka” -ääni (Guitar Bonedo, 2023). Perinteistä plektraotetta käyttäessä äänen sammuttamisen voi tehdä tilanteesta riippuen joko plektrakäden keskisormella tai otelautakädellä.

Seuraava kuva on chicken-pikkausharjoitus 1, joka pohjautuu vahvasti ensimmäiseen hybridipikkausharjoitukseen (ks. Kuva 8). Olen muuttanut fraasista kromaattiset lähestymiset sammutetuiksi ääniksi. Äänien sammuttaminen tapahtuu otelaudan kädellä.

Kuva 8. Chicken-pikkausharjoitus 1.

Seuraava kuva on chicken-pikkausharjoitus 2, jossa äänien sammuttaminen tapahtuu otelaudan kädellä sekä oikean käden keskisormella (ks. Kuva 9).

Kuva 9. Chicken-pikkausharjoitus 2.

4.4 Banjo rolls eli banjorullaukset

Redd Volkaert soittaa toisinaan soloissaan bluegrass-perinteestä peräisin olevia banjorullauksia, jotka tuovat hybridi- ja chicken-pikkauksesta erottuvan sävyn soittoon. Banjorullaukset ovat nimensä mukaisesti banjon soittajilta peräisin

olevia oikean käden sormituskuvioita. Banjon soittajat käyttävät usein peukaloplektraa, jolloin sormikuviot soitetaan peukalooa, etusormea ja keskisormea käyttäen. Seuraavat harjoitukset soitetaan kuitenkin perinteisellä plektraotteella keskisormea ja nimetöntä hyödyntäen. Tyypillisimpiä banjorullauksia ovat forward roll, backward roll ja foggy mountain roll.

Seuraava kuva on banjorullaus 1, joka käsittelee forward roll -tekniikkaa (ks. Kuva 10). Forward roll -tekniikassa äänien poimintajärjestys on seuraava: plektra, keskisormi (m), nimetön (a).

19

G

3 m a 3 m a 3 m a 3 m a

T 5 4 3 5 4 3 5 4 3 5 4 3

A

B

Kuva 10. Banjorullaus 1, forward roll.

Seuraava kuva on banjorullaus 2, joka käsittelee backward roll -tekniikkaa (ks. Kuva 11). Backward roll -tekniikassa äänien poimintajärjestys on käänteinen verrattuna forward roll -tekniikkaan.

20

G

a 3 m ^ a 3 m ^ a 3 m ^ a 3 m ^

T 3 4 5 3 4 5 3 4 5 3 4 5

A

B

Kuva 11. Banjorullaus 2, backward roll.

Seuraava kuva on banjorullaus 3, joka käsittelee foggy mountain roll -tekniikkaa (ks. Kuva 12). Tekniikka on peräisin Earl Scruggsin vuonna 1949 säveltämästä

bluegrass-kappaleesta Foggy Mountain Breakdown, jota on käytetty muun muassa Bonnie and Clyde -elokuvassa vuonna 1967 (Bader, 2004).

21

G

^ ^ m ^ a m

6 7 6 7 3 7 3 3

Kuva 12. Banjorullaus 3, foggy mountain roll.

Seuraava kuva on banjorullaus 4, joka hyödyntää forward roll -tekniikkaa Redd Volkaertin tapaan (ks. Kuva 13).

22

G

^ ^ 3 m a ^ ^ 3 m a ^ ^ 3 m a ^ ^ 3 m a

4 5 4 3 2 5 4 3 2 5 4 3

Kuva 13. Banjorullaus 4, Redd Volkaertin forward roll -johdannainen fraasi.

4.5 Double stops eli kaksoisotteet

Double stop eli kaksoisote tarkoittaa kahden äänen samanaikaista soittamista. Äänet ovat usein countrymusiikissa terssi- tai seksti-intervalleja tai murrettuja sointukäännöksiä. Redd Volkaert käyttää kaksoisotefraaseja usein täyttääkseen laulumelodian taukoja erityisesti honky tonk -tyylisissä kappaleissa sekä honky tonk -sooloissaan, mutta myös muissa countrymusiikin tyylilajeissa, kuten western swingissä.

Seuraava kuva on kaksoisoteharjoitus 1, jossa hyödynnetään terssi-intervallin kaksoisotetta sekä ylinousevan kolmisoinnun sävyä Redd Volkaertin tapaan (ks. Kuva 14).

Kuva 14. Kaksoisoteharjoitus 1.

Seuraava kuva on kaksoisoteharjoitus 2, jossa hyödynnetään seksti-intervallin kaksoisotetta sekä sointukäännöksiä Redd Volkaertin tapaan (ks. Kuva 15).

Kuva 15. Kaksoisoteharjoitus 2.

Seuraava kuva on kaksoisoteharjoitus 3, jossa hyödynnetään sointukäännöksistä murrettuja kaksoisotteita sekä sointukäännöksiä Redd Volkaertin tapaan (ks. Kuva 16).

Kuva 16. Kaksoisoteharjoitus 3.

4.6 Pedal steel -venytykset

Countrymusiikille tyypillistä on pedal steel -kitarasta peräisin olevat ”pedal steel -venytykset”, joilla pyritään matkimaan pedal steel -kitaran mekaanista soundia pedal steel -kitaristin puuttuessa yhtyeestä. Telewacker-albumilla on kuitenkin yleisesti ottaen vain vähän Redd Volkaertin soittamia pedal steel -venytyksiä, johtuen levyllä soittaneesta pedal steel -kitaristista Jim Murphystä, jonka ansiosta näitä venytyksiä ei ole tarvinnut matkia sähkökitaralla. Suosittelen kuuntelemaan The Floyd Country Storessa -soitettuja Redd Volkaert Trio -kokoonpanon livevideoita Volkaertin venytyksistä kiinnostuneille. Alla muutama esimerkkiharjoitus Volkaertin tyylistä pedal steel -tyylisistä venytyksistä.

Seuraava kuva on pedal steel -venytykset 1, jossa g-kieleltä venytettävän äänen kohdesävel on soinnun terssi, jolloin sointukohtainen kuvio muodostaa kolmisoinnun käännöksen (ks. Kuva 17).

The image displays two musical examples of pedal steel bends. Each example consists of a standard musical staff and a corresponding guitar tablature (TAB) staff. The first example, starting at measure 32, features a G major chord diagram above the staff. The melody includes a bend on the G string, with a 'full' label and an upward-pointing arrow. The TAB below shows fret numbers 3, 3, 2, 8, 8, and 7, with arrows indicating the bend from fret 2 to 8 and from fret 7 to 8. The second example, starting at measure 36, features a D major chord diagram above the staff. The melody includes a bend on the G string, with a 'full' label and an upward-pointing arrow. The TAB below shows fret numbers 10, 10, 9, 8, 8, 8, 10, and 7, with arrows indicating the bend from fret 9 to 8 and from fret 7 to 8.

Kuva 17. Pedal steel -venytykset 1.

Ensimmäinen soolo alkaa ensimmäisen kertosäkeen jälkeen Volkaertin soittamana ja vaihtuu 16 tahdin jälkeen Murphyn pedal steel -sooloksi. Sama periaate jatkuu toisen kertosäkeen jälkeisessä soolokohdassa, jossa solistiset vuorot ovat käänteiset. Toisen kitarasoolon jälkeen solistiset vuorot puolittuvat 8 tahdin mittaisiksi vuorotteluiksi kappaleen vaimentuessa.

Analysoin säkeistön sointukierron reaalisoitumerkein sekä roomalaisin numeroin, jotka kuvaavat sointujen sointuasteita suhteessa kappaleen sävellajiin. Sointuhajotusten tarkka nuotintaminen olisi tämän työn tarkoituksiin nähden epäolennaista, joten keskityn pääasiassa sointukierron sointujen funktioihin sekä sointutyyppeihin.

Ensimmäiset kahdeksan tahtia ovat ensimmäisellä (I) asteella eli G-duurilla. Yhdeksännessä tahdissa siirrytään neljännelle (IV) asteelle eli C-duurille, jota seuraa ensimmäinen sävellajiin kuulumaton sointu: C#° (#IV°). Ylennetyin neljännen asteen vähennetty -sointu C#° (#IV°) on tavallista neljättä (IV) astetta jännitteisempi, blues- ja jazzmusiikissa käytetty tapa johdattaa kappale neljännen (IV) asteen jälkeen takaisin ensimmäiselle (I) asteelle. Ylennetyin neljännen asteen vähennetyin soinnun (#IV°) toimivuus perustuu kromaattiseen äänenkuljetukseen, jossa lähestytään kromaattisesti sävellajin ensimmäisen (I) asteen kolmi-soinnun ääniä. Yhdennessätoista tahdissa palataan takaisin ensimmäiselle (I) asteelle G-duuriin, jota seuraa toinen sävellajiin kuulumaton sointu E7 (VI7) tahdissa 12. Kuudennen asteen dominantti (VI7) E7 aloittaa ensimmäiselle asteelle vievän dominanttiketjun. Dominanttiketju purkautuu kuudennen asteen dominantilta (VI7) toisen asteen dominantille A7 (II7) tahdissa 13 ja toisen asteen dominantti (II7) purkaantuu tahdissa 15 viidennen asteen dominantille (V7) D7:lle. Edellä mainittu sointukierron katkelma voidaan myös analysoida lyhyen dominanttiketjun sijasta blues- ja jazzmusiikille tyypillisenä I-VI7-II7-V7 dominantti ”turnaroundina”, jonka jälkeen soolokierron toinen puolikas alkaa ensimmäiseltä (I) asteelta, G-duurilta, tahdissa 17. Sointukiero toistuu muuntumattomana kuudennen (VI7) asteen dominanttiin E7 saakka, jota seuraa lyhyempi dominantti II7-V7 kadenssi. Tahti 29 alkaa toisen (II7) asteen dominantilta

A7:lta, jota seuraa viidennen (V7) asteen dominantti D7 tahdissa 30. Säkeistön eli soolokierron kaksi viimeistä tahtia ovat ensimmäistä (I) astetta G-duuria.

5.2 Sooloanalyysien rakenne

Seuraavissa alaluvuissa analysoin Redd Volkaertin kitarasooloja tekemieni nuotinnosten avulla. Näissä analyyseissa pyrin tuomaan esille Volkaertin käyttämiä asteikoita, fraaseja sekä tyylinmukaisia ilmiöitä, jotka ilmentävät mielestäni Volkaertin soittotyyliä western swing -kontekstissa. Olen yhdistänyt kaksi Volkaertin soittamaa 16 tahdin pituista kitarasooloa yhdeksi säkeistön mittaiseksi, 32 tahdin pituiseksi sooloksi, jonka olen nimennyt seuraavasti: Solo from Telewacker – She Loves Anything That Swings. Koen soolon katkeamattomuuden tarpeelliseksi analyysin yhteneväisyyttä tukeakseni. Lisäksi analysoin Redd Volkaertin osuudet kappaleen loppuun sijoittuvista, 8 tahdin mittaisista vuorottelusooloista, jotka muodostuvat Volkaertin ja Jim Murphyn vuoropuhelusta, jonka audion sekä nuotinnoksen olen nimennyt seuraavasti: Vuorottelu from Telewacker – She Loves Anything That Swings. Nuotinnoksista löytyvät aikaleimat tahdeissa 1, 17, 41 ja 57 osoittavat soolojen alkamiskohdat alkuperäisellä äänitteellä.

5.3 Solo from Telewacker

Kappaleen ensimmäisten kitarasoolojen yhdistetty audiotiedosto löytyy Theseukseen liitetystä tiedostoista nimellä: Solo from Telewacker – She Loves Anything That Swings. Kehottaisin lukijaa kuuntelemaan äänittämäni audion tässä vaiheessa. Alkuperäisellä albumin äänitteellä kitarasoolo alkaa kohdassa 0:59. Kokonainen nuotinnos soolosta on käytössä vain arvioijille tekijänoikeudellisista syistä.

Kitarasoolo alkaa alaspäin kulkevalla asteikkosekvenssillä ensimmäisen asteen (I) tonaaliteetin mukaisesti. Tahdissa 4 ilmenee duuripentatoniseen asteikkoon pohjautuva hybridipikattu fraasi, jota Redd Volkaert toistaa useissa sooloissaan eri sävelryhmillä. Tahdit 5–8 sisältävät rytmistä sekä äänellistä toistoa. Tah-

deissa 7–8 motiivi toistuu ensimmäisen asteen ylinousevan kolmisoinnun muodossa (I#5), joka johdattaa meidät tahdissa 9 sointukierron neljännelle (IV) asteelle. Volkaert hyödyntää usein soloissaan ylinousevaa kolmisointua, joka on ensimmäisen asteen dominanttisointua (I7) jännitteisempi tapa siirtyä ensimmäiseltä (I) asteelta neljännelle (IV) asteelle tai esimerkiksi viidenneltä (V) asteelta ensimmäiselle (I) asteelle (ks. Kuva 19).

♩ = 148 Redd Volkaert

0:59 G

The first system of the score shows a melody in G major with a tempo of 148. The guitar accompaniment is shown on three staves (T, A, B) with various fret numbers and techniques like bends and slides. The second system starts with a measure rest (5) and continues with the melody and guitar accompaniment.

Kuva 19. Solo from Telewacker, tahdit 1–8.

Tahti 9 alkaa neljännen (IV) asteen soinnun mukaisen duuripentatonisen asteikon viidenneltä säveleltä, jota seuraa tahdin 4 hybridipikattua -fraasia muistuttava variaatio. Tahdeissa 11–12 Redd Volkaert jättää kuudennen (VI7) asteen dominantin soinnun huomioimatta ja pysyy ensimmäisen (I) asteen tonaliiteetissa. Tahdeissa 13–16 olevat fraasit pohjautuvat sointumerkkien mukaisiin miksolyydisiin asteikoihin, joita on koristeltu kromaattisilla sävelillä. Tahdit 13–14 toistavat toisen hybridipikkausharjoituksen fraasin A7:n tonaaliteetissa. Tah-

dit 15–16 toistavat ensimmäisen hybridipikkausharjoituksen laskevan seksti-intervallia hyödyntävän fraasin, joka purkaantuu tahdissa 17 ensimmäisen (I) asteen terssiin (ks. Kuva 20).

9 C C#^o G E⁷

13 A⁷ D⁷

T	10	8	9	8	10	8	8	8	10	12	10	12	10	12	10	12	10	12/15	12
A																			
B																			

T	12	14	13	12	14	12	14	10	12	10	10	10	8	7	5				
A								10	12	10	10	9	10	11	11	10	9	9	8
B														7	7	6	5	5	3

Kuva 20. Solo from Telewacker, tahdit 9–16.

Tässä kohtaa solistinen vuoro vaihtuisi alkuperäisellä Telewacker albumin äänitteellä Redd Volkaertin kitarasoolosta Jim Murphyn pedal steel -sooloksi. Olen kuitenkin yhdistänyt äänitteelläni kaksi Volkaertin soittamaa 16 tahdin pituista kitarasooloa yhdeksi 32 tahdin pituiseksi sooloksi, kuten aikaisemmin pääluvun alussa mainitsin. Alkuperäisellä albumin äänitteellä toinen kitarasoolo alkaa kohdassa 2:30.

Kitarasoolon toinen puolikas alkaa banjorullaus 4 harjoituksen -fraasilla tahdeissa 17–19. Sama fraasi löytyy myös albumilla olevan Stumbling-kappaleen kitarasoolosta. Tahdissa 20 toistetaan ensimmäiselle (I) asteelle #11 säveltä. Tritonuksen päässä perussävelestä olevan ylennetyn neljännen sävelen toistamisella luodaan jännitettä, joka purkaantuu vasta tahdissa 21. Tahdit 22 ja 23 sisältävät ensimmäisen (I) asteen duuripentatonisen asteikon säveliä sekä kromaattisen lähestymisen ensimmäisen (I) asteen soinnun terssille. Tahdissa 24

sointukierto on siirtymässä neljännelle (IV) asteelle, minkä siirtymän Redd Volkaert merkkää ensimmäisen (I7) asteen dominanttiseptimisoinnun mukaisella äänellä f (ks. Kuva 21).

2:30

17 G

The musical score consists of two systems. The first system covers measures 17-20. The second system covers measures 21-24. The notation includes a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melodic line uses eighth notes and triplets. The bass line includes fingerings (4, 5, 4, 3, 2, 5, 4, 3) and a triplet of four notes in measure 24.

Kuva 21. Solo from Telewacker, tahdit 17–24.

Tahdit 25–28 etenevät sointumerkkien mukaisia asteikkoja mukaillen. Tahdeissa 29–30 on double stops eli kaksoisoteharjoitus 3, joka on Redd Volkaertin tyylinen tapa päättää soolo. Dominanttiseptimi sointutyypeistä huolimatta Volkaert mukailee kaksoisotefraasillaan duurin II-V-kadenssia, jossa toinen (II_m) aste on mollisoitu, jota seuraavat viidennen asteen dominanttisoinnun (V7) laajennukset (V9) ja (V_b9). Volkaert purkaa fraasin usein kohdesoinnun terssikäänökseen, kuten kaksoisoteharjoituksessa, mutta tässä soolossa sitä ei tapahdu.

Volkaert pitää soolollaan jännitteisen lopun laajentamalla ensimmäisen (I) asteen soinnun overtone-soinnuksi (I13#11) tahdissa 32 (ks. Kuva 22).

25 C C^{#o} G E⁷

29 A⁷ D⁷ G

Kuva 22. Solo from Telewacker, tahdit 25–31.

5.4 Vuorottelu

Telewacker-albumin äänitteellä toisen kertosäkeen jälkeisten soolojen jälkeen alkavat 8 tahdin mittaiset solistiset vuorot pedal steel -kitaristi Jim Murphyn ja kitaristi Redd Volkaertin välillä, joista olen nuotintanut sekä äänittänyt Volkaertin osuudet. Äänittämäni audio Redd Volkaertin osuuksiin kappaleen 8 tahdin mittaisista solistisista vuoroista löytyvät Theseukseen liitetyistä tiedostoista nimellä: Vuorottelu from Telewacker – She Loves Anything That Swings. Kehottaisin lukijaa kuuntelemaan äänittämäni audion tässä vaiheessa. Alkuperäisellä albumin äänitteellä Volkaertin osuudet solistisista vuorotteluista alkavat kohdissa 2:50 ja 3:03. Kokonainen nuotinnos soolosta on käytössä vain arvioijille tekijänoikeudellisista syistä.

Tahdit 33–40 ovat Jim Murphyn pedal steel -sooloa, jonka jälkeen Redd Volkaertin soolo alkaa tahdissa 41 sointukierron neljänneltä (IV) asteelta. Tahdeissa

duuripentatoniseen asteikkoon pohjautuva fraasi toistuu kappaleen vaimentuksessa tahdissa 64 (ks. Kuva 24).

3:03

57

C C#° G E7

61

A7 D7 G

Kuva 24. Vuorottelu from Telewacker, tahdit 57–64.

6 Redd Volkaertin tyylillä

Pääluvussa 5 analysoimani kitarasoolot sisältävät paljon oleellista informaatiota Redd Volkaertin soittotyylistä. On kuitenkin hankalaa kuvailla henkilön soittotyyliä vain yhden tai kahden soolon perusteella. Tästä syystä olen säveltänyt soolon, joka ilmentää pääluvussa 5 analysoitujen fraasien soveltamisen lisäksi muita Volkaertin soittotyyliin ominaisia fraaseja ja piirteitä.

Kertauksena edellisestä pääluvusta voidaan todeta kappaleen ”She Loves Anything That Swings” kitarasoolojen sisältävän äänellistä toistoa, rytmisiä motiiveja sekä kromaattisia lähestymisiä. Harmonia on vahvasti duuripentatoniseen asteikkoon sekä miksolydyiseen asteikkoon pohjautuvaa, joita Redd Volkaert usein laajentaa overtone-asteikon sekä ylinousevan kolmisoinnun sävyillä.

Kirjoittamassani soolossa tulemme törmäämään näiden asioiden soveltamisen lisäksi tritonuskorvaukseen sekä pedal note- ja foggy mountain banjo roll -tekniikkaa hyödyntäviin fraaseihin. Seuraavassa alaluvussa analysoin tiivistetysti ”In a Style Of Redd Volkaert” -sooloani samaan tapaan kuin aikaisemmin. Sointukierto pohjautuu ”She Loves Anything That Swings” -kappaleen soolojen sointukiertoon.

6.1 In a Style Of Redd Volkaert

Säveltämäni kitarasoolon audiotiedosto löytyy Theseukseen liitetystä tiedostosta nimellä: In a Style Of Redd Volkaert – She Loves Anything That Swings. Kehottaisin lukijaa kuuntelemaan äänittämäni audion tässä vaiheessa.

Soolo alkaa kohotahdilla, jonka vuoksi tahtien numerot kulkevat tahdin jäljessä ensimmäiseen nuotinnokseen verrattuna. Kohotahdissa lähestytään sointukierron ensimmäistä sointua $\frac{1}{2}$ -sävelaskeleen päästä perussävelestä olevalla kaksoisote lähestymisellä ensimmäisen kaksoisoteharjoituksen tapaan. Samanlainen Redd Volkaertille tyylinomainen lähestyminen löytyy Telewacker-albumin ”You’re Still On My Mind” sekä ”Breakneck” -kappaleiden kitarasooloista. Tahdeissa 2–3 hyödynnän pääluvussa mainitsemaani pedal note -tekniikkaa, jossa vasemman käden etusormi liikuu edestakaisin g-kielellä luoden edestakaisin liukuvan urkupisteen. Tämä soittotekniikka löytyy myös albumin ”Breakneck” -

kappaleen kitarasoolosta. Tahdissa 4 on western swing -tyylille uskollinen ensimmäisen (I) asteen sointua mukaileva fraasi, jota seuraa toistuva #11-sävel alkuperäisen soolon tapaan (ks. Kuva 25).

Sebastian Finska

$\text{♩} = 148$

T 7 10 8 7 6 7 10 7 6 7 7 6 7 7 6 7

A 8 7 6 7 10 7 6 7 7 6 7 7 6 7 7 6 7

B 7 6 7 7 6 7 7 6 7 7 6 7 7 6 7 7 6 7

4

T 10 8 10 8 7 8 9 7 6 6 6 6 6 6 6 6

A 8 9 7 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6

B 8 9 7 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6

Kuva 25. In a Style Of Redd Volkaert, tahdit 1–5.

Tahdit 6–13 alkavat toisella chicken-pikkausharjoituksella, jota seuraa pääluvussa mainitsemani tritonuskorvaus tahdissa 8. Tritonuskorvaus on miksolyydistä asteikkoa jännitteisempi tapa tehdä V-I purkaus. Tässä tapauksessa fraasi muodostuu peräkkäisistä ensimmäisen (I) asteen- sekä ylennetyn neljännen (#IV) asteen -duurikolmisoinnuista. Tämä kolmisointuidea on peräisin Redd Volkaertin Bubbles In My Beer live soolosta, jonka YouTube -linkki löytyy lähdeluettelosta (Floyd Country Store, 2020a). Kappale Bubbles In My Beer on aikaisemmin mainitsemani western swingin kuninkaan Bob Wills & His Texas Playboys -yhtyeen levyttämä kappale. Tahdit 10–13 liikkuvat sointumerkkien mukaisesti sisältäen lyhyen kromaattisen liikkeen tahdissa 12 siirtyessämme kohti kuudennen (VI7) asteen dominanttisointua (ks. Kuva 26).

Kuva 26. In a Style Of Redd Volkaert, tahdit 6–13.

Tahdit 14–16 alkavat avoimia kieliä hyödyntävällä neljännellä hybridipikkausharjoituksella, joka mukailee toisen (II7) sekä viidennen (V7) asteen dominanttisointuja. Fraasi on peräisin Chet Atkinsin levytyksistä (Volkaert, 2024). Sama fraasi löytyy myös Telewacker-albumin ”Stumbling”-kappaleen kitarasoolosta sekä ”Reed My Tele”-kappaleen teemasta. Avoimia kieliä hyödyntävää fraasia seuraa sointukierron toinen puolikas, joka alkaa tahdissa 18 Earl Scruggsin ”Foggy Mountain Breakdown”-kappaleesta tunnetuksi tulleella foggy mountain

banjo roll -tekniikalla, johon tutustuimme kolmannessa banjorullausharjoituksessa (ks. Kuva 27).

14 A^7 D^7

18 G

T
A
B

T
A
B

Kuva 27. In a Style Of Redd Volkaert, tahdit 14–19.

Foggy mountain banjorullaus jatkuu tahtiin 22 saakka, jonka jälkeen olen soveltanut alkuperäisessä soolossa käytettyä overtone-fraasia kääntämällä sen suunnan ylösalaisin. Sointukierron neljännen (IV) asteen lähestyessä merkkään

ensimmäisen (I) asteen soinnun dominanttiseptimiksi (17) tahdissa 25 alkuperäisen soolon tapaan (ks. Kuva 28).

20

T
A
B

22

T
A
B

Kuva 28. In a Style Of Redd Volkaert, tahdit 20–25.

Tahdit 26–29 sisältävät alkuperäisestä soolosta poimittuja fraaseja, jotka olen siirtänyt alempaan rekisteriin. Samantapaisia fraaseja löytyy myös Redd Volkaertin ”Live at the Continental” -videolta Home In San Antone -kappaleesta, jonka YouTube-linkki löytyy myös lähdeluettelosta (Volkaert, 2007). Tahdit 30–34 etenevät sointumerkkien mukaisesti päättäen soolon hieman humoristiseen sävyyn (ks. Kuva 29).

Kuva 29. In a Style Of Redd Volkaert, tahdit 26–34.

6.2 Tiivistelmä Redd Volkaertin soittotyylissä

Soundillisesti Redd Volkaert edustaa western swing -perinnettä, jolle on ominaista puhdas, yksinkertainen soundi maltillisella määrällä reverb-kaikua, mikä korostaa soittajan tarkkuutta ja dynaamista kontrollia. Soittoteknisesti Volkaertin soitto pohjautuu vahvaan soittimen ja eri soittotekniikoiden hallintaan, joissa korostuvat plektrakäden sormien saumaton yhteistyö plektratyoäskentelyn kanssa. Harmoniapohja on laajaa ja sisältää paljon duuripentatonista asteikkoa, miksolyydistä moodia, melodisen mollin neljättä moodia eli overtone-asteikkoa, kromaattisia lähestymissäveliä ja ylinousevia kolmisointuja, sointujen laajennuksia ja kolmisointupareja tritonuskorvauksen muodossa. Rikkaan harmoniapohjan rinnalla rytmikka sisältää usein toistoa ja leikkisyyttä. Tietyt ideat, fraasit ja so-

listinen sanasto toistuvat usein ja muovautuvat myös eri kappaleiden konteksteihin, kuten kappaleista: She Loves Anything That Swings, Stumbling, Breakneck, Bubbles In My Beer ja Home In San Antone huomattiin.

7 Pohdinta

Opinnäytetyöni tavoitteena oli oppia ymmärtämään Redd Volkaertin soittotyyliä western swing -kontekstissa sekä havainnollistaa Volkaertin fraasien käyttöä soolonsoitossa. Halusin poimia Volkaertin soitosta tunnistettavia fraaseja ja tarkastella niiden alkuperää ja käyttöä. Erityisen kiinnostavaa tästä prosessista teki fraasien alkuperien selvittäminen Volkaertin vaikutteista sekä country- ja bluegrass -perinteestä. Haastavaa tästä työstä teki kirjallisten lähteiden vähyys, jonka vuoksi analyysit perustuivat pääosin kuunteluun, omiin havaintoihini ja tekemiini audioihin sekä nuotinnoksiin.

Opinnäytetyön toteutusvaihe osoittautui monivaiheiseksi ja aikaa vieväksi prosessiksi, joka sisälsi paljon taustatyötä. Nuotinnosten, audioiden ja harjoitusten laatiminen oli suhteellisen nopeaa, mutta taustatyöhön kului huomattavasti enemmän aikaa. Taustatyöhön sisältyi muun muassa soittotyyliä kuvaavien kappaleiden ja harjoitusten valitsemista, albumin kuultelua ja analysoimista sekä audioille äänitettävän kitarasoundin hiomista, soittokaluston tutkimisesta puhumattakaan. Koen kuitenkin onnistuneeni tämän tietopakedin tiivistämisessä selkeäksi kokonaisuudeksi sen suuresta työmäärästä huolimatta.

Audioiden äänittämisen myötä kiinnitin huomiota Redd Volkaertin soittotekniikkaan, dynaamiseen kontrolliin sekä saumattomaan plektran ja sormien työskentelyyn, jonka seurauksena päätin esitellä tärkeimmät soittotekniikat lyhyesti ennen varsinaisia nuotinnoksia. Näkemystäni Volkaertin virtuoosimaisuudesta vahvisti Volkaertin kyky yhdistää perinteisen country- ja bluegrass -musiikin, western swingin ja jazzharmonian elementtejä monipuolisella tavalla, mikä tekee hänestä mielestäni merkittävän Telecaster-soittajan. Olen sittemmin kiinnittänyt enemmän huomioita omaan dynaamiseen ja rytmiseen ilmaisuuni soittajana sekä yrittänyt omaksua vaikutteita laajemmalla spektrillä. Aion soveltaa

opinnäytetyöni tuloksia jatkossa omassa muusikkoudessani soveltamalla country-musiikin eri alatyylilajeja Redd Volkaertin tapaan.

Vaikka keskiössä on Telecaster-taituri Redd Volkaert, mielestäni opinnäytetyö sisältää paljon countrykitaristille oleellista informaatiota country- ja western swing -musiikista ja antaa vakaan pohjan tyylilajia opettelevalle kitaristille. Pedagogisessa kontekstissa opinnäytetyöni voisi toimia oppimateriaalina perinteisen countrykitaran monipuoliseen ilmaisuun.

Lähteet

Allen, R. (2008). Redd Volkaert. Vintage Guitar. Verkkolehtiartikkeli.

<https://www.vintageguitar.com/3649/redd-volkaert/>

Asher Guitars. (2025). Guitar & Lap steels store. Verkkosivu. <https://asher-guitars-lap-steels-store.myshopify.com>

Bader, B. (2004) "Foggy Mountain Breakdown"-Lester Flatt and Earl Scruggs (1949). Library of Congress. Asiantuntijaraportti. <https://www.loc.gov/static/programs/national-recording-preservation-board/documents/FoggyMtBreakdown2.pdf>

Betts, Stephen L. The Boot. (2009, 9.3). Brad Paisley Grammy win is a real cluster pluck. Artikkele. <https://theboot.com/brad-paisley-grammy-win-is-a-real-cluster-pluck/>

Childs, Z. (2022). Redd Volkaert – The Telewacker – Ask Zac. YouTube-video. <https://www.youtube.com/watch?v=pox9SiLj-8E>

Discogs. (2025a). Redd Volkaert. Verkkosivu. https://www.discogs.com/artist/358984-Redd-Volka-ert?srsId=AfmBOoqEyQf3wFp7e7D0AAkSETZ-nAJkF4NxzkKBJoGD1tBIA_EERKRdg

Discogs. (2025b). The Don Kelley Band. Verkkosivu. https://www.discogs.com/artist/4895533-The-Don-Kelley-Band?srsltid=AfmBOoqJa0h6hGpYDnS1OzEA3UrSHKkU_yJGY4e6dy-HuAL_aix_Es-O

Durhan Electronics. (ei pvm.). ReddVerb. Verkkosivu. <https://www.durhamelectronics.com/product-page/reddverb>

Floyd Country Store. (2020a). Redd Volkaert at The Floyd Country Store 9-24-20. YouTube-video. https://www.youtube.com/watch?v=IUI-zF2_NCg&t=235s

Floyd Country Store. (2020b). Redd Volkaert Live. Verkkosivu. <https://www.floydcountrystore.com/news/redd-volkaert-live-november-21-2020>

Garsed, B. (2023). Hybrid Picking: Master modern hybrid picking soloing techniques. GuitarVivo. E-kirja. <https://guitarvivo.live/product/hybrid-picking-by-brett-garsed-pdf/>

Grammatico Amps. (ei pvm.). The Volkaert Twin. Verkkosivu. <https://grammaticoamps.com/amplifiers/the-volkaert-twin/>

Guitar Bonedo. (2023). Greg Koch explains Chicken Picking and Travis Picking (Tutorial). YouTube-video. https://www.youtube.com/watch?v=Y_SlPtbsnSI&t=11s

IMDb. (2025). Redd Volkaert – Awards. Verkkosivu. https://m.imdb.com/name/nm5307800/awards/?ref=nm_awd

Koskinen, T. (2006, heinäkuu). Vintagen nimeen! Riffi. Artikkel.

La Bella. (ei pvm.). Redd Volkaer. Verkkosivu. <https://www.labella.com/artists/redd-volkaert/>

Let's Hear It!. Redd Volkaert Plays A "Nacho-Caster" Telecaster. Video.

<https://www.youtube.com/watch?v=ohDwRrkEVsQ>

Mac, G. (2022 19.4). The History of Western Swing with Ginny Mac (Pt. 1) | Fort Worth Public Library. YouTube-video. <https://www.youtube.com/watch?v=CxOds0oLcvs&t=640s>

Munro ,S. Country Standard Time. (ei pvm.). Albumiesittely. <https://www.countrystandardtime.com/d/cdreview.asp?xid=2329>

PBS. (2024). The Life of a musician: Redd Volkaert. Season 2 Episode 8. Verkkoideo. <https://www.pbs.org/video/the-life-of-a-musician-redd-volkaert-os6b2a/>

Redd Volkaert. (1998). Telewacker. Albumi.

Renshaw, J. (2000). Redd light special: Merle Haggard side-man Redd Volkaert rides his Telecaster from Canada to Austin. The Austin Chronicle. Artikkele.

<https://www.austinchronicle.com/music/redd-light-special-11707076/>

Roberts, C. (2024). Master of the Telecaster. The Western Flyers. Verkkosivu.

<https://www.thewesternflyers.com/post/master-of-the-telecaster>

SecondHandSongs. (ei pvm.). All works – Redd Volkaert. Verkkosivu.

<https://secondhandsongs.com/work/126790/all>

The Strangers (American band). (2025). Wikipedia. Verkkosivu. [https://en.wikipedia.org/wiki/The_Strangers_\(American_band\)](https://en.wikipedia.org/wiki/The_Strangers_(American_band))

Truetone Lounge. (2020). Redd Volkaert. YouTube-video. <https://www.youtube.com/watch?v=P5uos9MQvw0&t=1836s>

Volkaert, R. (2007). Redd Volkaert Home In San Antone. Live at the Continental. YouTube-video. <https://www.youtube.com/watch?v=gY8AFtIAyKA>

Volkaert, R. (2024, 27.5). Stolen licks – Redd Volkaert. YouTube-video.

<https://www.youtube.com/watch?v=txaO4Pisc0c&t=915s>

Volkaert, R. (ei pvm.). Biography. Verkkosivu. <https://reddvolkaert.com/bio/>

